

І ця любов із доторком біди...

Сергій Жадан

І ця любов із доторком біди,
і ці слова, які назавжди вивчив:
веди мене, мій звичний і убивчий,
мій чорний часе, — стримуй і веди.
Уздовж доріг — тривалих, золотих —
ходою обережною мисливця
веди за тих, хто здався і спинився,
за тих, хто помилився і затих.
В цій осені — тривожній і німій,
де замовкає голос недоречний,
веди мене, мій вічний, мій конечний,
мій втрачений і небезпечний мій.
І теплих сосен набраний курсив.
І вересня різке різноголосся.
Ще не скінчилось те, що почалося.
Ще може статись все, про що просив.